

תת"ע 4273/09/13 - מדינת ישראל נגד כרמית פרג

06 פברואר 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 4273-09-13 מדינת ישראל נ' פרג
בפני כב' השופטת מגי כהן
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
כרמית פרג

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד כץ

הנאשמת בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כנגד הנאשמת הוגש כתב האישום לפיו ביום 23.9.13 בשעה 11:45 נהגה בכביש 44 למזרח ברכב מס' רישוי 3622408 בקלות ראש בכך שברכבה היה מלא ציוד כולל במושבים ליד הנהג עד גובה תקרת הרכב עבירה לפי סעיף 2(62) לפקודת התעבורה.

הנאשמת כפרה בביצוע העבירה אולם הודתה שנסעה בדרך ז'בוטינסקי כאשר הדרך היתה עמוסה ושהמכונית שלה היתה עמוסה אולם היה לה שדה ראייה קדימה ובמראות.

מטעם התביעה העידו :

עוזי דבאח (להלן: "עד תביעה 1") קצין משטרת רמלה בתפקיד שיטור וקהילה שערך מזכר ת/1. העיד כי ביום האירוע נסע לבד בניידת בכביש 44 ממערב למזרח וכשעמד ברמזור בצומת בית דגן לכיוון מזרח הבחין בנאשמת במרחק של כ-1.5 מטרים בצידו הימני כשהיא יושבת ברכב מכוסה בשקיות ובדים וכל מיני חפצים ושאל אותה שדה ראייה. הרכב היה שקוע בחלקו האחורי בצורה חריגה. הורה לה לעצור במקום בטוח וכאשר עצרה הוא הכניס את ראשו לתא הנהג וראה שהכל היה מכוסה בשקיות והיה לה פנוי כחמישים ס"מ ולא יכלה לראות את המראה הימנית. אולם כן יכלה לראות את השמאלית.

לטענתו היא לא ראתה במראה הקדמית לאחור ולא היה לה שדה ראייה. פתח אירוע והזמין ניידת וכאשר הגיעו השוטרים (צוות מתנ"א) היא מסרה פעמיים שהיא לא צריכה לראות לצדדים כי היא נוסעת רק קדימה.

איתן ברזילי מתנדב מתנ"א ערך דוח ת/2. העיד כי נקרא על ידי מוקד משטרה לטפל באירוע. לא ראה את הנאשמת נוהגת וביקש ממנה להוציא חלק מהצויד שהיה כי הסתיר לה את הדרך.

הוגש בהסכמה דוח שערך השוטר כדורי רפאלי ת/3.

הנאשמת בחרה להעיד וסיפרה כי היא נהגה מאזור קניון איילון לבאר יעקב וכשהיא הגיעה לצומת המדוברת שוטר עצר אותה, ביקש רשיונות ולבדוק את הרכב. ולאחר המתנה ארוכה, הוא מסר לה כי ממתנים לניידת. לטענתה, היא לא עברה כל עבירה. היא נהגת זהירה ונוהגת תקופה ארוכה.

לאחר ששמעתי את עדויות עדי התביעה, הנאשמת, עיינתי במסמכים שהוגשו והתמונה שצרפה הנאשמת, מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ומרשיעה את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

עד תביעה 1 הבחין בנאשמת נוהגת ברכב כשהרכב עמוס מבפנים עם שקיות. העד טרח לציין את אשר היה בתוך הרכב ושהרכב שקוע מאחור בעוד להכניס את ראשו בתוך תא הנהג ולבדוק.

אציין כי טענת הנאשמת כי השוטר לא הבחין בה אלא רכב אחר מסוג BMW "הלשין" אינני מקבלת טענה זו. ראשית, הנאשמת הודתה שהיא נהגה מה גם שאין מדובר בעבירה שביצועה הופסקה ותקופה קצרה של הזמן. גם אם אניח לטובתה של הנאשמת כי אכן רכב אחר העיר לשוטר היכן נהגת הנאשמת יש בכך כדי להעיד שאכן נהגה ברכב באופן חריג.

כאמור אין מחלוקת כי הנאשמת נהגה ברכב. הנאשמת אף אישרה שהיו שקיות באוטו (עמ' 9 ש' 11; עמ' 10 ש' 31), מעדותה ניתן להבין כי לא היה לה שדה ראיה מהחלונות (עמ' 9 ש' 1-2), אומנם טוענת הנאשמת כי היה לה שדה ראיה ממראה ימנית והשמאלית אולם מהצילומים שהיא הגישה (ר' דף 2) ניתן להתרשם כי המושב ליד הנהג מלא חפצים ובקושי ניתן לראות את המראה הימנית. הנאשמת חזרה מספר פעמים על כך שכאשר היא נוהגת היא מסתכלת קדימה וישר ובמראות (עמ' 10 ש' 1-2) ולא אכפת לה מה קורה אחורה (עמ' 10 ש' 5).

הנאשמת אישרה כי היה לה שדה ראייה שמשה קדמית ובמראות הצדדיות של הרכב ושחצי חלון בלבד היה פנוי (עמ' 10 ש' 5-8).

עדויות של השוטר דבאח עשתה עלי רושם אמין. עדותו מפורטת והנני מעדיפה את עדותו על עדותה של הנאשמת שבעצם מאשרת את דברי העד.

עד תביעה 2 על אף שלא ראה את הנאשמת נוהגת הבחין במצב הרכב.

שוכנעתי כי אכן רכבה של הנאשמת היה עמוס באופן שלא היה לה שדה ראייה למעט מקדימה ומהמראה השמאלית.

נסיעה ארוכה בדרך עמוסה כפי שהיא תארה באופן כפי שנהגה הנאשמת יש בה סכנה ממשית למשתמשים בדרך, הרי נהג חייב לנהוג כאשר יש לו שדה ראייה קדימה, בצדדים ואף אחורה כך שנהיגה באופן שנהגה הנאשמת מהווה נהיגה בקלות ראש.

אציין כי על פי הוכחות שהובאו בפני לא מצאתי שהיה בהתנהגות השוטרים חריגה או שקרים כפי שטוענת הנאשמת. נהפוך הוא, רכבה של הנאשמת הובא לתחנה. הסיעו את הנאשמת עם חלק מהחפצים למקום שהיא היתה אמורה להגיע כאשר הרכב נשאר בתחנה. פעולה זו מהווה מניעת סכנה בכביש.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים הנ"ל, מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק את העבירה והחלטתי להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ד, 06/02/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של נהיגה בקלות ראש. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהכרעת הדין ושם צויין כי מדובר בעבירה המסכנת באופן ממשי את המשתמשים בדרך.

לנאשמת ותק רב בנהיגה. נוהגת משנת 74' ללא הרשעות להצגה. ותק כה רב בנהיגה והעדר הרשעות להצגה מעיד על נהגת זהירה ושהאירוע נשוא האישום הינו מקרה חד פעמי.

מצאתי להתעלם מהאופן בו התייחסה הנאשמת לבית המשפט. סבורני כי מדובר בדברים שנאמרו מבלי לשים לב למקום ולמעמד בה נמצאת הנאשמת.

לאחר ששקלתי את כל הנתונים הרלוונטיים מצאתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

קנס

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 900 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

עמוד 3

(*) לבקשת הנאשמת לפרוס את הקנס לתשלומים, הנני קובעת כי הקנס ישולם ב-3 תשלומים שווים ורצופים החל מתאריך 6.3.14 ובכל 6 בחודש שאחריו. אם תשלום אחד לא ייפרע במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבל שוברי תשלום.

פסילה על תנאי

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 2 חודשים על תנאי למשך לשנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ד, 06/02/2014 במעמד הנוכחים.

מגי כהן, שופטת